

Friendship Meeting P.U.K. in Engeland 18 en 19 juni 2011

Met 26 spelers gingen we vrijdag 17 juni op weg naar London. Iedereen was op tijd maar bij het inchecken van de koffers ging het even niet goed. Maar onze reisleader Marc had dit snel onder controle en konden we naar de gate. Maar eerst nog even door de douane. En de zin van ieder nadeel heeft zijn voordeel was bij mij van toepassing. De toeters en sirenes gingen af toen ik door het poortje liep dus een extra controle volgde. Zo braaf als ik ben mocht ik natuurlijk gewoon mijn weg vervolgen. Henk werd echter nog even extra onder de loep genomen. Bij de gate stonden lange rijen voor het instappen. Daar nam ik het voordeel om te zeggen dat ik pas een nieuwe knie had en mocht toen plaats nemen op een bank.

Bij het instappen mochten we als eerste het vliegtuig in. En wat Bart al maanden liep te verkondigen lukte hem ook nog. Hij zat naast Petra. Het was dus gedaan met een rustige vlucht. Met een half uur vertraging gingen we dan eindelijk op pad. Het was meteen een stuk rustiger en hier en daar zelfs een bleek neusje. Contacten werden snel gelegd en Michel hoorden we al niet meer. Voor hem duurde de vlucht eigenlijk tekort want hij had een aardig meisje naast hem zitten en zo te zien klikte dat wel.

Bij het vertrek en aankomst was het erg slecht weer. Boven de wolken was het echter prima boules weer. De vlucht stelt echt niet veel voor. We zaten ter hoogte van de vleugels van het vliegtuig en net toen we de koffie hadden gekregen gingen we alweer landen. Dat was dus even flink blazen want de koffie was erg heet.

Nadat we in de aankomsthal verzamelden gingen we naar de gereed staande auto's. Er ontstond een lichte paniek want waar was Tim? Maar als een echte vader wist Thomas hem al snel te vinden. (Altijd eerst even in de ballenbak zoeken.) Het was een stukje lopen want er was een kleine miscommunicatie waar de auto's precies geparkeerd waren dus we stonden aan het verkeerde eind van de parkeerplaats. Ik denk dat dit een tactische zet was om ons te vermoeien. Dat lukt natuurlijk niet met zulke topsporters als wij zijn. Wij zaten in een auto die bestuurd werd door een van de leden van de oudste Petanque club van Engeland. Deze was op gericht in 1976 en telde op dit moment4 leden.

Op de slaappleats aangekomen bleek dat we bij de naast gelegen Pub nog net een rondje konden nemen want het was bijna 11 uur. Maar gelukkig had het benzinestation nog voldoende bier in huis dus die deed goede zaken.

Veel te vroeg voor een zaterdagochtend zaten we aan het ontbijt maar de zon scheen dus iedereen had er zin in. Om half 10 werden we opgehaald om vervolgens naar het boulevard te gaan. Deze was gelegen achter de plaatselijke Pub wat tevens het clubhuis en restaurant was. Na een paar heerlijke bakken koffie was iedereen aan spelen toe. Alle banen werden al snel bezet om even in te gooien en het wachten was op de poule indeling.

Om ongeveer 10.30 werd er gestart met de partijen. Iedere Engelsman/vrouw werd gekoppeld aan een speler van P.U.K. en er moesten 6 partijen gespeeld worden. De sfeer was prima en er werd lekker gespeeld. Na twee partijen was er een heerlijke lunch zodat iedereen gesterkt nog vier partijen kon spelen. Zelf wist ik er 3 van de 6 te winnen. Mijn mooiste partij was de vijfde tegen Henk. Hij was lekker op dreef en iedere bal was voor hem. Tot 0-10. Ik zelf gooide geen fatsoenlijke bal en m'n maatje miste veel schoten. Maar zoals men van de zijlijn al zei Henk kakte een beetje in. Ik ging schieten en m'n maatje ging plaatsen en zo kregen we meer grip op de partij. En zoals gezegd Henk begon te missen en langzaam kwamen we terug en wisten toch met 13-10 te winnen.

Tussen de partijen door was er even een flinke regenbui en wat gerommel. De finale ging uiteindelijk tussen Edward en Gus tegen Menno en Claire. Het werd een leuke opgaande partij. Dit mede doordat Edward enkele malen eigen ballen weg schoot en zijn maat hem hierin trouw volgde. Het werd uiteindelijk 13-9 voor Edward en Gus en konden we het boulen

even vergeten en aan eten gaan denken. Dus alles naar de Pub en na een paar pintjes konden we aanvallen. Ook dit was weer prima geregeld. Heerlijke warme vis en vleesgerechten met salades, brood en gepofte aardappels. Er werd dan ook flink gebunkerd. Hierna ook nog een grote variatie met toetjes.

Toen was het tijd voor ontspanning. Een gitarist zorgde voor prima muziek. Het was allemaal een beetje blues achtige muziek en voor de meeste van ons zeer herkenbaar uit de jeugdijaren. Fred hing bijna aan de lippen van de muzikant zo gaaf vond hij dit. En Henk ging zelfs zover dat hij zelf de microfoon ter hand nam. En je zou het haast niet durven zeggen maar het klonk nog goed ook. Langzaam taaide iedereen af want de volgende dag was natuurlijk DE dag. Oké Henk was jarig maar het ging natuurlijk om de cup. Jeffrey had voor Henk een mooie kroon van ballonnen gemaakt en werd door iedereen ook nog toegezongen. Een geweldig begin van een mooie dag. De zon scheen weer volop en de berichten uit Nederland over het weer waren niet best dus wij zaten prima.

Er waren 4 teams gemaakt met elk 6 of 7 spelers. Er werden eerst 2 ronden tripletten gespeeld en daarna voor zover de tijd het toeliet 2 rondes doubletten. De triplete speelde ik samen met Bart en Arjan. Deze eerste partij verliep gladjes en werd met 13-9 gewonnen. De tweede partij begon ik goed maar zakte weg en onze 9-0 voorsprong werd steeds kleiner. Bart nam hierna het spelen van de eerste bal over en dat verliep goed zodat het 13-10 werd. Na de eerste ronde had PUK al afstand genomen van onze tegenstanders. 6-2. Ook de tweede ronde was duidelijk voor PUK. Het werd 6-1 met een plus saldo van 41. De beker was dus eigenlijk al binnen. Maar eerst nog even een BBQ met heerlijke hamburgers en hotdogs en natuurlijk een pint. Tussen door vermaakte Jeffrey iedereen met zijn goocheltrucs. Van de truc met het rode lampje samen met Bas werden ze helemaal dol. Vol ongeloof volgden ze iedere beweging en snapte er helemaal niets van. Ook de kaarten deden het goed en ook voor ons een nieuwe m

et een touwtje deed iedereen verbazen waardoor de stemming alleen maar beter werd.

Lichamelijk begon dit weekend langzaam aan zijn tol te eisen. Donderdag nacht had ik nog in het ziekenhuis gelegen en de vermoeidheid begon toe te slaan. De rug begon aardig op te spelen. De twee doublettes speelde ik met Jelle. Hoewel, het was meer Jelle die tegen 3 personen speelde. Ik kon bijna geen bal meer goed gooien en met hulp van de tegenstander en het geweldige spel van Jelle wisten we toch beide partijen te winnen. Totaal moesten er 40 partijen gespeeld worden. Er waren nog 4 partijen bezig toen alles werd afgeblazen. Helaas moest dit wel omdat we op tijd op het vliegveld moesten zijn. Simon kon overgaan tot de prijsuitreiking. PUK had al 29 wedstrijden gewonnen dus het was duidelijk waar de cup dit jaar weer komt te staan. Over en weer volgde nog toespraken waaruit bleek dat we allemaal een SUPER weekend hebben beleefd. Iedereen van PUK ontving een sleutelhanger in de vorm van een typisch Engelse telefooncel of brievenbus en een medaille en Marc gaf de "landlord" en

Simon elk een paar klompen met onze clubnaam en datum van de ontmoeting erin gegraveerd.

We moesten na deze uitreiking als de sod..... naar het vliegveld. Bij iedere doorgang stonden lange rijen en we werden echt binnenstebuiten gekeerd. Dit nam heel veel tijd in beslag. Maar de beker leverde geen problemen op en iedereen die we tegen kwamen feliciteerde ons. De bemanning van ons vliegtuig kwam informeren waar we van waren en met welke sport we deze beker gewonnen hadden. Meteen even vermeld dat we dubbel feest hadden (Henk). We landen op de Polderbaan en moesten dus nog een stukje rijden naar de gate. Het personeel nam hiervoor de gelegenheid om ons via de intercom te feliciteren en vroeg om een applaus van de passagiers. Toen was Henk aan de beurt. Het hele vliegtuig zong happy birthday voor

onze Henk en geloof het of niet maar ook Henk kan blozen.

Het was een geweldig weekend wat ik niet had willen missen. Echter voor mij (degene die hééééél lang heeft getwijfeld of ik wel mee zou gaan) was er maar een grote winnaar. Dat waren onze Engelse vrienden en de organisatie. Ze hebben ons een weekend gegeven waar we lang met veel plezier op terug kunnen kijken en er nog lange tijd over bepaalde voorvallen nagepraat gaat worden. En ons toernooi op 10 en 11 september gaat zo langzamerhand een internationaal toernooi worden. Want na de Noren komen er nu ook Engelsen om mee te doen aan dit toernooi.